

नानावर्णः, पुं, (नानाविधो वर्णः ।) बहुविध-
शुक्लादिवर्णः । इति भरतः ॥ तत्प्रथमायः ।
चित्रम् २ किर्णोरः ३ कल्पायः ४ श्रवणः ५
एतः ६ कर्णरः ७ । इत्यमरः । १।५।१७ ॥ विचि-
त्रम् ८ शारङ्गम् ९ कर्णरः १० कर्माः ११
चित्रलः १२ । इति श्रुत्वरत्नावली ॥ ब्राह्मण-
कल्पियादिश्च ॥ (नानाविधो वर्णो यस्मिन् ।
विचित्रवर्णयुक्ते, त्रि । यथा, सुश्रुते । १ । ३८ ।
“ नानावर्णा लघ्वश्मवती प्रविरलाव्यपाङ्कट्ट-
प्ररोहामिगुणभूयिष्ठा ॥ ”)

नानाविधः, त्रि, (नाना विधाः प्रकारा यस्य ।)

अनेकप्रकारः । विविधः । यथा,—

“ तथा नानाविधैः पुण्यैर्दयैर्वैरक्रयाञ्जितैः ॥ ”

इति हरिभक्तिपिलासे १६ विलासः ॥

नासुहेयं, त्रि, (न असुहेयम् ।) अनसुहेयम् ।
अकर्तव्यम् । इति आकरणात् ॥

नान्दं, स्त्री, (नन्दत्यनेनेति । नम + “ भस्जिगमि-
नमिहनिविश्रयशां वृद्धिश्च ॥ ” उणां । ४ । १५६ ।

इति द्रुम् वृद्धिश्च ।) स्तोत्रम् । इत्युणादिकोषः ॥

नान्दीकरः, पुं, (करोतीति । क्त + अच् । नान्द्याः
नान्दीश्लोकस्य करः पाठकः । “ ह्यापोः संज्ञा-
कृन्डसोऽनुलम् ॥ ” ६ । २ । ६३ । इति ह्रस्वः ।)

नान्दीकरः । इत्यमरटीकायां रमानायः ॥

नान्दी, स्त्री, (नन्दन्त्यनयेति । नन्द + घञ् । निपा-
तनात् दीर्घः । ततो ङीप् ।) नाटकाद्यादौ

मङ्गलार्थां देवहिजादीनामाशीः । यथा,—

“ आशीर्वचनसंयुक्ता स्तुतिर्धस्मात् प्रवर्तते ।

देवहिजनुपादीनां तस्मान्नान्दीति सा स्मृता ॥

केचित्तु । मेरीप्राया नान्दी ॥ ” इत्यमरटीकायां

भरतः ॥ * ॥ नाटके विघ्नविघातायादौ नान्दी

कार्या । यदाह भरतः ।

“ यद्यज्जानि भूर्यासि पूर्व्वरङ्गस्य नाटके ।

तथाप्यवश्यं कर्तव्या नान्दी विघ्नप्रशान्तये ॥

देवहिजनुपादीनामाशीः आदपरायणा ।

नन्दन्ति देवता यस्मात्तस्मान्नान्दी प्रकीर्णता ॥ ”

अथ च ।

“ देवहिजनुपादीनामाशीर्वन्दनपूर्व्विका ।

नान्दी कार्या बुधैर्वानामस्कारेण संयुता ॥

गङ्गा नामपतिः सोमः सुधा नन्दा जयाशिवः ।

रभिर्नामपदैः कार्या नान्दी धाराभिरङ्किता ॥

प्रशस्तप्रदविन्यासा चन्द्रवंकीर्णान्विता ।

आशीर्वादपरा नान्दी योच्येयं मङ्गलात्मिका ॥

काचिद्दृशपदा नान्दी काचिदृष्टपदा तथा ।

सूत्रधारः पठेन्नान्दी मध्यमखरमाश्रितः ॥ ”

इति मालतीमाधवटीका ॥

सन्दिहः । यथा । “ नान्दी सन्दिहिरिति कथ्यते । ”

इत्युदाहृतत्वे ब्रह्मपुराणम् ॥

नान्दीकः, पुं, (नान्दौ नान्दर्थं कायतीति । क्त +

कः ।) तीरवृक्षमभः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

नान्दीकरः, त्रि, (नान्दीं करोतीति । क्त + “ द्विवा-

विभेति ॥ ” ३ । २ । २१ । इति टः ।) नान्दी-

श्लोकपाठकारी । तत्प्रथमायः । नान्दीवादी २ ।

इत्यमरः । ३ । १ । ३८ ॥ “ केचित्तु मेरीप्राया
नान्दी तद्वादनश्रीलः अत्र वदिक्रमौ वाद-
नार्थावित्याहुः । ” इति भरतः ॥

नान्दीपटः, पुं, (नान्दौ वृहार्थं पटो यत्र ।)
कूपादिसुखबन्धनम् । तत्प्रथमायः । नान्दीसुखः २

वौनाहः ३ । इति हेमचन्द्रः । ४ । १५८ ॥

नान्दीसुखः, पुं, (नान्दौ वृहार्थं सुखं यस्य ।)

कूपादिसुखबन्धनम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । १५८ ॥

वृद्धिआहसुकं पिठगणः । यथा,—

“ नान्दीसुखं पिठगणं पूजयेत् प्रयतो यद्दौ ॥ ”

इति विष्णुपुराणम् ॥

स च पित्रादित्थिकं मातामहादित्थिकश्च । इति

गोभिलसूत्रम् ॥ (नान्द्या वृद्धैर्मुखम् ।) वृद्धिआहं,

स्त्री । यथा,—

“ नान्दीसुखे विवाहे च प्रपितामहपूर्व्वकम् ।

अत्र नान्दीसुखपदस्य आहपरत्वे इत्युदाह-

तत्त्वलेखनादन्वय आहपरत्वम् । ” तदितिकर्त्त-

यता यथा । “ तत्र गोभिलः । अध्याभ्युदायिक-

आह्ने युग्मानासादयेत् प्रदक्षिणमुपचारः ऋजवो

दर्भाः यवैस्तिलार्थः सम्पन्नमिति वृत्तिप्रश्नः

दधिवदराक्षताव्यमिश्राः पिष्ठाः नान्दीसुखाः

पितरः प्रीयन्तामिति देवै वाधयित्वा नान्दी-

सुखेभ्यः पिठभ्यः पितामहेभ्यः प्रपितामहेभ्यः

मातामहेभ्यः प्रमातामहेभ्यो वृहप्रमातामहेभ्यश्च

प्रीयन्तामिति न खडाश्च प्रयुञ्जीतेति ॥ अपि च ।

खडयेतिपदस्थाने पुष्ट्याशब्दं वदैदृह ।

पितृनितिपदात् पूर्व्वं वदैन्नान्दीसुखामिति ॥

कर्मादिश्च च सर्व्वेषु मातरः खगणाधिपाः ।

पूजनीयाः प्रयत्नेन पूजिताः पूजयन्ति ताः ॥

प्रतिमासु च शुभासु लिखिता वा पटादिषु ।

अपि वाच्यतपुष्पैश्च नैवेद्यैश्च पृथग्विधैः ॥

कुचलभां वसोधारां सप्तवारान् वृतेन तु ।

कारयेत् पञ्च वारान् वा नातिनीचां न चोच्छि-

ताम् ॥

आयुष्याणि च शान्दर्थं जप्त्वा तत्र समाहितः ।

यद्भ्यः पिठभ्यस्तद्गु आह्वदानमुपकमेत् ॥

वशिष्टोक्तो विधिः क्तुश्लो द्रष्टव्योऽत्र निरा-

मिषः ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि विशेष इह यो भवेत् ॥

प्रातरामन्वितान् विप्रान् युग्मानुभयतस्तथा ।

उपवेश्य कुशान् दद्यादञ्जुनेव हि पाणिना ॥

निपातो न हि सयस्य जालुनो विद्यते क्वचित् ।

सदा परिचरेद्भक्ता पितृनप्यत्र देववत् ॥

पिठभ्य इति दसेषु उपवेश्य कुशैश्च तान् ।

गोत्रनामभिराम् तत्र पितृनर्थं प्रदापयेत् ॥

नात्रापसयकरणं न पित्रा तीर्थमिष्यते ।

पात्राणां पूरणादीनि देवै नैव तु कारयेत् ॥

व्येष्टोत्तरकरान् युग्मान् कराग्राग्यपविचकान् ।

कृत्वाभ्यं सम्पृदात्थं नैकैकस्यात्र दीयते ॥

मधु मञ्जिति यक्षत्रं, त्रिर्ज्योतिःश्रुतिमिच्छताम् ।

गायत्रानन्तरं सोऽत्र मधुसम्भविर्वज्जितः ॥

न चाश्रुतसु जपेच्च कदाचित् पिठसंहिताम् ।

अथ एव अपः कार्यः सोमसामादिकः शुभः ॥

यत्तत्र प्रकरोमस्य तिलवद्वयवत्तथा ।

उच्छिष्टसन्निधौ सोऽत्र वृष्टेषु विपरीतकः ॥

सम्पन्नमिति वृष्टाः स्थ प्रशस्थाने विधीयते ।

सुसम्पन्नमिति प्रोक्ते श्रेष्ठमन्नं निवेदयेत् ॥

प्रागयेन्व्यथ दर्भेषु आद्यभामन्त्रा पूर्व्ववत् ।

अपः क्षिपेन्मूलदेशेऽवनेनिक्षुति निक्षिलाः ॥

द्वितीयश्च द्वितीयश्च मध्यदेशायदेशयोः ।

मातामहप्रभृतींस्तु एतेषामेव वामतः ॥

सर्व्वं स्यादन्नसुख्यं अङ्गनैरुपसिष्य च ।

संयोज्य यवकैर्कसुदधिमिः प्राङ्मुखस्ततः ॥

अवनेजनवत् पिष्ठान् दत्त्वा विस्वप्रमाशकान् ।

तत्पात्रक्षालनेनाथ पुनरप्यवनेजयेत् ॥

उत्तरोत्तरदानेन पिष्ठानामुत्तरोत्तरम् ।

भवेद्दक्षिणाचरणादधीःशः आह्वकर्मसु ॥

तस्मात् आह्वेषु सर्व्वेषु वृद्धिमन्त्रितरेषु च ।

मूलमध्यायदेशेषु देवतसक्तांश्च निर्ज्वपेत् ॥

गन्वादीन्निक्षिपेत्पूर्व्वीं तत आचामयेत्

द्विजान् ॥ ”

“ अथाग्रभूमिसिषेत्तु सु सुप्रोक्षितमस्त्विति ।

शिवा अपः सन्विति च युग्मानेवोदकेन च ।

सौमनस्यमस्त्विति च पुण्यादानमन्तरम् ॥

अन्ततश्चारिष्ट्यास्त्वित्यन्तानपि दापयेत् ।

अन्तथोदकदानम् अर्घ्यदानवद्विष्यते ॥

वष्टेव निर्व्वं तत् कुर्व्व्यान्न चतुर्थ्यां कदाचन ।

प्रार्थनासु प्रतिप्रोक्ते सर्व्वस्वेव हिजोत्तमेः ॥

पवित्रान्मर्हितान् पिष्ठान् सिषेदुत्तानपात्रकृतान्

युग्मानेव स्वस्तिवाच्यानकुष्ठयद्दणं सदा ॥

कृत्वा धूर्त्तस्य विप्रस्य प्रवृण्व्यानुजलेततः ॥ ” * ॥

तन्निमित्तानि यथा, विष्णुपुराणे ।

“ कन्यापुत्रविवाहे च प्रवेशे भववैश्वानरः ।

नामकर्मणि बालानां चूडाकर्मदिक्के तथा ।

सौमन्तोन्नये चैव पुष्ट्यादिसुखदर्शने ।

नान्दीसुखं पिठगणं पूजयेत् प्रयतो यद्दौ ॥ ”

मत्स्यपुराणे ।

“ अन्नप्राप्ते च सौमन्ते पुत्रोत्पत्तिनिमित्तके ।

पुंसवने निषेके च नववैश्वानरवेशने ॥

देववृक्षजलादीनां प्रतिष्ठार्थां विशेषतः ।

तीर्थयात्रावृषोत्सर्गं वृद्धिआहं प्रकीर्णितम् ॥ ”

कूर्मपुराणे ।

“ तीर्थयात्रासमारम्भे तीर्थपत्थागमेषु च ।

वृद्धिआहं प्रकुर्व्वीत बहुसर्पैः समन्वितम् ॥ ”

इति आहृतत्त्वम् ॥

नान्दीसुखी, स्त्री, (नान्दौ वृहार्थं सुखं यस्याः ।

ङीप् ।) सामगेतरवृद्धिआहसुखाह्वगणः । इति

यजुर्वेदीयवृद्धिआह्वपठितः ॥ (कुशाव्यविशेषः ।

यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ।

“ कोरदूषकशामाकनीवारशान्तनुतुवरकीहा-

लकप्रियङ्गुमधुलिकानान्दीसुखीकुरुविन्दशवे-

धुक्ववतकोदपर्णासुकुन्दकरोखयवप्रभृतयः कुधा-

न्यविशेषाः ॥ ” चतुर्दशोत्तरवृत्तिविशेषः । अस्य

अष्टादशदिक्कुन्दःशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥ नान्दी-